

Dychová hudba Šarfianka.

Spomienky - história

Chcel by som objasniť a podľa pamäti doplniť na, čo snáď p. Augustovič pri spisovaní histórie Dychovej hudby Šarfianka pozabudol, nakoľko ja som prišiel do DH v r. 1962 pri príležitosti 40. výročia založenia DH. Založenie sa traduje na 22. máj 1922. Presne aj v tento májový deň boli oslavy 40. výročia založenia, ktoré sa konali v kultúrnom dome, hlavným hosťom a ústrednou postavou na týchto oslavách bol bývalý, veľmi úspešný kapelník Tomáš Požgay, ktorý pochádzal a aj býval počas vedenia našej DH v Lamači, kde je aj pochovaný a tam mu aj naša DH prišla zahrať na poslednej ceste, keď sme sa počas smútočného sprievodu striedali s vojenskou hudbou z Bratislavy.

Po tomto období chodil medzi nás vynikajúci odborník profesor Šindler, ktorý s nami nacvičoval vždy jednu skladbu, ktorá sa odohrala ako spoločná na festivaloch dychových hudieb, ktoré hrali zúčastnené dychovky dohromady aj 120 muzikantov, obyčajne to bolo na vinobraní jeden rok v Modre a jeden rok v Pezinku a tak to trvalo asi 6 rokov.

V tomto období naši schopnejší muzikanti si robili dirigentské skúšky. Zúčastnili sa toho 4 muzikanti, ktorí spoločne usmerňovali DH, keď nebolo kapelníka. Kapelníci za obdobie od r. 1960 – 2001 boli títo Jozef Rybár (major), p. Jankovič, p. Halada, p. Polakovič, Štefan Slovák, p. Šebesta, Ján Tučnovič, Karol Tučnovič.

Organizační vedúci boli za toto obdobie Ján Matiašovič, Ján Augustovič, Ladislav Jánoš, Ferdinand Dugovič, Štefan Matiašovič, Štefan Jánsky, Mária Parajková (speváčka).

Za najväčšie úspechy považujem:

Ocenenie najlepšia DH v okrese Bratislava - vidiek v kategórii malých dychových súborov v r. 1976.

Dvojnásobný víťaz putovnej fujary za víťazstvá na pravidelných dožinkových súťažiach na Kamennom mlyne v r. 1980-81.

Účasť na prvomájových oslavách vo Viedni v r. 1982, ktoré organizovala Komunistická strana Rakúska – Volkstime aj krajanskými Slovákmi, kde v budove KS Rakúsko sme boli aj ubytovaní.

Za zmienku stojí, že pri prvom získaní putovnej fujary sme sa predstavili prvou skladbou, ktorú mala autorsky spracovanú brnenská Moravanka, niečo mimoriadne náročné. Aj táto skladba sa volala Moravanka. Cvičili sme ju pol roka. Po ťažkej drine sme ju aj nacvičili a keď sme ju začali hrať tak medzi ostatnými muzikantmi nastal veľký rozruch, že či neprišla vystúpiť spomínaná brnenská Moravanka. Po odohraní bol mohutný aplauz a skončili sme samozrejme prvý aj s fujarou. Každý sa vyjadril, že to nemohlo byť inak, keď aj predsedom poroty bol Jožko Laicher z Moravanky, ktorý si potom s nami aj zahral. Po oslavách 50. výročia založenia našej DH v r. 1972 pri ktorej príležitosti sme mali podarované naše vyšívané kroje od MNV sme sa vybrali na zájazd do Vysokých Tatier. Po ceste sme sa zastavili na Strečne pri Žiline, kde sme zahrli smútočný pochod pre francúzskych partizánov, ktorí sú tam pochovaní. Tiež sme zahrli aj v Banskej Bystrici na námestí, kde sme si pri pamätníku uctili sovietskych bojovníkov, ktorí padli v II. svetovej vojne.

Potom sme zahrli v Tatrách v zotavovni Morava. Na tomto zájazde sme mali so sebou aj najaktívnejšie ženičky, čo nám vyšivali kroje.

V tomto období sme išli aj na vystúpenie do Strážnice. Nastal problém, že bol chorý basista Dežo Dugovič, tak sme rýchlo volali do Křížanova, na Českomoravskú vysočinu, kde bol ženatý náš bývalý basista Štefan Parajka, dobrý a obetavý hudobník hrajúci na viacerých nástrojoch. Keď sme prišli do Strážnice tak už nás usmievajúcí čakal. Boli sme ale veľmi sklamaní, keď sme zistili, že basu na ktorej mal hrať sme zabudli doma v Blatnom.

Z našej dychovky, kto odišiel tak, že sa priženil alebo odsťahoval od nás na iné miesto vždy sa úspešne uplatnil aj v inej dychovke, ale nielen to, ale z mnohých boli aj úspešní kapelníci. Tak napr. Ján Horváth (Hájsky) bol kapelník v Levoči. Janko Dugovič v Cíferi a už spomínaný Štefan Parajka v Křížanovč.

V 70-tich rokoch nastal dosť veľký rozmach dychových hudieb. Na okolí boli v Senci, Igrame, Hrnčiarovciach, Cíferi, Čataji, takže v tom čase bolo dosť dobrá konkurencia. Na festivaloch a rôznych súťažiach, neviem prečo, niekedy veľmi túžili dostať sa pred nás

v poradí dychováci z Čataja, čo ale kvalitatívne nebolo možné. Raz sa im to však predsa podarilo. Stalo sa to tak, že sme vystupovali v poradí prví a viedol nás kapelník Alfréd Šebesta. Bolo to na voľnom priestranstve a skladby, ktoré sme šli hrať sa volali „Zmes známych Šarfických piesní.“ Často sa tam menili tempá čardáš, valčík, sotiš. Kapelník si dal tiež parte pred seba, aby smelo dirigoval. V polovici odohrania sa strhol taký vietor, že mu zobralo jeho parte a nakoľko on ako cudzí tieto pre nás známe skladby nepoznal nevedel sa zorientovať, medzi nami nastala nejednotnosť a skončili sme nedobre o stupienok za Čatajanmi, ktorí nám to dosť dlho pripomínali.

Veľmi významné vystúpenie a zájazdy sme absolvovali do NDR. Kraj Bratislava a kraj Halle v NDR mali družbu. V Nemecku sa každé dva roky konali dni robotníkov a roľníkov boli sme tam 3-krát, vždy na tri – štyri dni. Dobrá spolupráca je v Maďarsku v dedine našich starorodákov zo Slovenska v Pilliszentkereste - Mlynkoch, kde majú spevácky súbor. Keď sme tam začali chodiť a večer tam odohrali zábavu bolo tam 30-40 ľudí. Dnes je preplnená sála a na druhý deň hráme v kostole tak isto je preplnený a niekedy aj robíme s nimi procesiu k p. Márii pri studničke asi 2 km za dedinou, kde sa slúži svätá omša, na ktorej hráme, V podstate stále máme v kapele 10-11 muzikantov, čo sa na počte nemení, ideme a napredujeme s novým repertoárom a kvalitatívny vzostup sa zaznamenal príchodom a zaradením speváčok do súboru. Toho času máme dve speváčky a veľmi vzrástol dopyt po našich vystúpeniach.

Stanislav Nezhoda

Účinkovali sme v Slovenskej televízii v relácii „Zahrajte nám takúto“, čo bolo úspešné odvysielané niekoľko krát. Nahrali sme magnetofónovú pásku a CD pod názvom „Na šarfických lúkach“. Bola nahraná za účinnej pomoci našich sponzorov. Boli sme víťaz v Bratislave manželku prezidenta USA p. Hillary Clintonovú. Pravidelne vystupujeme na Agrokomplexe v Nitre. Hrali sme aj v r. 1997 v Budapešti na fašiangovom plese Slovenskej menšiny, kde sme sa striedali s kapelou populárneho speváka Roba Kazíka. Chodíme na kúpeľný ostrov do Piešťan, chodíme do Bratislavy na Vajnorskú a Kuchajdu, kde sme v súťaži o najlepšiu pieseň spomedzi siedmich dychoviek zvíťazili piesňou Vinohradem. V obci sa bez dychovky nedeje nič, či už je to významné, veselé alebo aj smutnejšie.

Chodíme našim spoluobčanom peknou pesničkou pred domom zavinšovať Nový rok. Nechýbame v kostole doma, v Mariazely, v Čenstochovej, v Mariatály (dnes oficiálne Mariánka), Levoči. Môžeme povedať, že máme kvalitatívny vzostup, zároveň nás smútok zaplňa, že asi dokedy? Málo je v dychovke muzikantov z Blatného z 13 členného telesa len 9, traja muzikanti a jedna speváčka dochádzajú z iných dedín.

Mária Parajková

Zloženie dychovky v roku 2002 bolo toto: Organizačná vedúca – speváčka Mária Parajková, kapelník - Karol Tučnovič – I. trubka, Ing. Ján Fabián – B klarinet (pokladník), Dagmar Gajarská – speváčka, Roman Šebo – spevák, Peter Gschweng – II. trubka, Štefan Janský – ES klarinet, Jaroslav Parajka – kontrabas (tuba), Ferdinand Dugovič – B - trubka, Mário Kerák – tenor, Adrián Šimúnek – ES klarinet, Ladislav Jánoš – trombón (saxofón), Štefan Matiašovič – B trubka, Benjamín Kovačič - barytón, Stanislav Nezhoda – bubeník. V poslednom období Roman Šebo spieva s nami iba výnimočne, získali sme nových trubkárov – Branislava Jandorfa a Rast'a Kamenského – konzervatoristov a Patrika Szkuráka, ktorý hrá tenor, či barytón. Sem – tam zaskakujú Mário Kerák alebo Róbert Madarász na tenor, alebo barytón, pretože tieto nástroje nemáme v kapele zastúpené trvalými hráčmi.

Ing. Ján Fabián